

Záverečná správa z LŠT Koník 2026

Desať dní plných zmien, historických horúčav a vodného póla – takto by sa dal v skratke zhrnúť jubilejný 25. ročník Letného šachového tábora Koník, ktorý týmto vyhlasujeme za úspešne ukončený. Podujatie tradične organizačne zaštil ŠKM Dunaj; za zapožičanie šachových súprav, hodín a iného technického materiálu ďakujeme Rudovi Bencimu, Rasťovi Diviakovi, Jankovi Kišonovi, Rasťovi Nemečkáyovi, Tomášovi Peričkovi, NŠK Nitra a Slovenskému šachovému zväzu.

V priestoroch GO Kľačno, kde Koník týmto ročníkom strávil väčšinu svojho doterajšieho života, sme od piatku 31. júla do nedele 9. augusta privítali 119 účastníkov, čím sa tohtoročné vydanie do histórie zapísalo ako počtom účastníkov tretí najúspešnejší ročník. Hneď úvodom by sme sa tak chceli poďakovať všetkým účastníkom a ich rodičom za dôveru, ktorú nám prejavili a ktorá nás každoročne zaväzuje pracovať so sto-, miestami až stodvadsaťpercentným nasadením.

Už dávno pred začiatkom samotného tábora nám bolo jasné, že tento ročník bude fundamentálne iný a oveľa ťažší. Prvého decembra minulého roka nás totiž opustil Miro Roháček, ktorý pre každého z nás znamenal viac, ako je možné napísať na papier. O to väčšie však bolo naše odhodlanie postarať sa o to, aby Koník, ktorý bol jeho srdcovkou, pokračoval aj naďalej, a verím, že práve ukončený ročník môžeme právom považovať za úspešný prvý krok na tejto ceste. Sme zároveň veľmi radi, že sme na začiatku slávnostného vyhodnotenia mohli oficiálne predstaviť nový projekt s názvom Ceny Miroslava Roháčka, prostredníctvom ktorého chce ŠKM Dunaj v spolupráci s KŠN Bratislava ďalej šíriť Mirov odkaz v oblasti práce s mládežou. Viac informácií nájdete na našej webovej stránke.

Aby sme však neboli priveľmi sentimentálni, poďme sa ponoriť do hĺbok záverečnej správy, ako sa patrí. Čo sa šachovej úrovne účastníkov týka, v porovnaní s minulým rokom sme zaznamenali potešujúci nárast priemerného ratingu prvej desiatky nasadených, keď sme minuloročnú hodnotu 2021 vylepšili na tohtoročných 2064. Ako vždy sme na Kľačne privítali nielen medzinárodných reprezentantov a viacnásobných medailistov z Majstrovstiev Slovenska mládeže, ale aj úplných začiatčníkov, keď až devätnásť tohtoročných účastníkov bolo neregistrovaných. To však pre nich vôbec nepredstavovalo prekážku v zaradení sa do táborového kolotoča, čo len potvrdzuje, že na Koníku si miesto nájde každý. Zaznamenali sme aj rozšírenie zahraničnej časti zoznamu účastníkov, keď sme okrem stálic z Belgicka či Burgenlandu privítali aj početnú skupinu z Českej republiky a rozšírili diapazón domovských krajín účastníkov o Nemecko.

Tím vedúcich tento rok rozšírila Erika Glodová, ktorá sa okrem večierky dievčat starala aj o nahadzovanie partií zo šachového turnaja do táborovej databázy. Zabudnúť v žiadnom prípade nesmieme ani na našu novú zdravotníčku Luciu Halčinovú, ktorú sme síce našli až po širokom rozhodnutí sietí, no od prvého dňa prekonávala všetky očakávania, s prehľadom vyriešila všetky menšie či väčšie boliestky a zároveň sa expresne naladila na našu vlnovú dĺžku. Aj keď sa pani zdravotníčka vyjadrila, že nerada veci sľubuje vopred, dovoľme si na tomto mieste uviesť, že dúfame, že si tohtoročnú spoluprácu zopakujeme.

Okrem pevného jadra tímu sme aj tento rok privítali niekoľko návšteví, keď sa na Kľačne na pár dní postupne zastavili Šimon Bochnička, ktorý nám výdatne pomohol pri lokalizácii účastníkov po areáli, Matej Čertík, ktorý sa na pár zápasov vrátil ku svojej obľúbenej disciplíne pétanque a zabezpečil aj krátkodobý návrat WGM Eufrazíny

Gambitovej, ktorá edukačne pôsobila na prvé priehrdie hráčov, ktorí v danom kole prehrali, a stolnotenisový someliér Miro Kovaříček, ktorý pri organizácii najrobustnejšej individuálnej disciplíny vystriedal Rast'a Diviaka.

Najpočetnejšiu návštevu sme však prijali v sobotu 1. augusta, kedy sa na Koníku zišla dobrá dvadsiatka bývalých účastníkov, dnes už takmer výlučne patriacich do vekovej kategórie 30+. Okrem nasávania táborovej atmosféry a rekreácie historických záberov nám niektorí z nich pomohli so štrajkujúcimi onlineami, kým iní si na dve hodiny vyskúšali komentátorské kreslá na live streame z prvého kola šachového turnaja. Škodou je, že sa nám z tohto experimentu z dôvodu prehriatia techniky zachoval len zvuk. Najvzácnejšou návštevou však pre nás boli rodičia Mira Roháčka, a sme viac než radi, že sa im na Kľáčne páčilo tak veľmi, že s nami strávili v podstate celé popoludnie.

Tréningy prvej tréningovej skupiny na tri dni prebrala pomaly už stála posila GM Igor Štohl, ktorý aj napriek varovaniu, že už dávno vyčerpal zásoby historiek o popredných slovenských šachistoch, ešte nejednu z talóna vytiahol. Na našu veľkú radosť sa nám na Kľáčno po dlhých rokoch pokusov a jednej videopozvánke od Sama Tomečka podarilo dostať aj FM Tomáša Kraka, ktorý okrem tréningov prvej skupiny v piatok a v sobotu pamätne priložil ruku k dielu aj pri večierke menších chlapcov. Veríme, že tak nebolo naposledy.

Už takmer pätnásť rokov na tomto mieste každoročne s drobnými obmenami píšeme, že uplynulý ročník bol z organizačného hľadiska doteraz najlepšie zvládnutým, a tomuto axiomatickému tvrdeniu sa nevyhneme ani tento rok. Zvýšený dôraz na efektivitu, automatizácia počítačích procesov a tvorby programu, postupujúca digitalizácia na viacerých frontoch a odpútanie sa od jarma ročníkov minulých v podobe manuálneho kĺmenia vyše desiatky excelov spôsobili, že nebyť udalostí sobotného podvečera z kategórie vis maior, zbalené by sme mali hádam už o ôsmej večer. Vždy je však čo vylepšovať: napríklad autor týchto riadkov si, motivovaný tohtoročným nadpriemerne častým výskytom chýb medzi stoličkou a počítačom, v budúcnosti trikrát skontroluje všetko, čo plánuje zavesiť na nástenku. Z hľadiska zrážok nám vyšlo aj počasie, keď sa plánovaná štvrtková búrka nakoniec nekonala a jedinou hydrometeorologickou aktivitou tak bol jeden mrak s priemerom tridsať metrov, ktorý ladne preplachtil ponad areál v čase začiatku orientačného behu. Na druhej strane sme sa nemohli sťažovať ani na nízke teploty, keďže sa ortuť teplomera pravidelne šplhala nad 35 stupňov. Zavedením preventívnych opatrení v podobe presunu vonkajšieho programu na doobedné a večerné hodiny či prísnej kontroly pitného režimu sa nám však úspešne podarilo predísť akýmkoľvek zdravotným problémom na tomto fronte, ak odhliadneme od nárazového opálenia nášho Vladoborca, ktorý nesprávne prečítal etiketu.

O bohatú fotografickú a kinematografickú dokumentáciu sa tento rok starala Ninka Kubíková; fotografie a videá z jednotlivých dní nájdete ako na Facebooku Klubu šachových nádejí Bratislava, tak aj na našom webe. V prípade live streamov vám však odporúčame si ich pozrieť čím skôr, keďže kvôli zmene pravidiel Facebooku nenávratne zmiznú po mesiaci od ich uverejnenia. Svojou tret'ou sériou pokračoval aj podcast Koník Cast, ktorý nájdete na Spotify. Na základe lineárnej extrapolácie sa autor týchto riadkov obáva, že jeho budúcoročné epizódy budú dosahovať priemernú dĺžku v hodnote zhruba hodiny; ako sa však nechal počuť náš mediálny guru, aspoň majú poslucháči čo počúvať cestou do práce.

Aj tento rok bolo jedným z našich leitmotívov búranie povestných štyroch stien brániacich rozvoju šachistu. Odraziac sa od textu No Name – „pocity som zveril týmto štyrom stenám /myslím to vážne, dal som im aj mená“ – ide o šachový tréning, psychológiu, fyziológiu a fyzickú prípravu. Poslednú zo spomenutých stien sme účastníkom pomáhali prekonávať okrem iného rannými rozvečkami vrátane štyroch tanečných pod taktovkou choreografického konzília Ľubky Čelústkovej, športovými disciplínami a povinne voliteľnými fyzickými aktivitami

ako motivačným nástrojom pri nedostatočnom upratovaní izieb, zabúdání vecí, prekročení večierky, používaní nevhodných výrazov či iných aktivitách v priamom rozpore s princípom zdravého rozumu. Odborný dohľad v tomto smere zabezpečilo naše táborové svedomie v osobe Tomáša Peričku.

Ako už je zvykom, aj tento rok sme siahli po obmedzení prístupu k mobilným telefónom a iným prenosným zariadeniam, ktoré mali účastníci k dispozícii od raňajok do začiatku poobedného programu. Niektoré zariadenia v podstate deväť dní prebývali v kuchynke, kým iné si ich majitelia brali hneď, ako to bolo možné, a odovzdávali ich v poslednej možnej chvíli. Čo by niektorí z nás dali za možnosť pol dňa nemusieť sledovať svoj telefón...

Ako sme už uviedli, po trinásty raz v rade sa našim dočasným domovom stalo zariadenie GO Kľačno. Oproti minulému roku sme, čo sa vybavenia týka, nezaznamenali výraznejšie zmeny. V areáli sme však takmer hneď po príchode v očakávaní historických horúčav vztýčili tri exteriérové prístrešky s rozličnými spôsobmi kotvenia, ktoré na strategicky vytipovaných miestach poskytovali aspoň trochu tieňa. Dva z nich sme v priebehu tábora zdokonalili rozprašovacími agregátmi namontovanými najvyšším tribunálom. Tretí z prístreškov sa ku koncu podujatia rozhodol štrajkovať a zaspomínal si na kinematografickú klasiku „Odviata vetrom“; v tom čase však teploty konečne klesli na znesiteľné hladiny, a tak pre nás nešlo o citeľnú stratu.

Rozloženie izieb tento rok presne kopírovalo minuloročný stav, kedy chlapci obsadili celé prvé, druhé a tretie poschodie výškovej budovy plus tri izby na prízemí, kým dievčatá sme ubytovali v zostávajúcich dvoch izbách na prízemí a piatich izbách v separátnom pavilóne. Spolu sme ich tento rok privítali tridsaťšesť, čo predstavovalo o vlások viac než tridsať percent celkového počtu účastníkov.

V zariadení GO Kľačno bol na papieri dostupný aj internet, no poučení dlhoročnými skúsenosťami sme sa aj tento rok vybavili po vlastnej osi. Do budúceho roka však budeme musieť nájsť technické riešenie absencie mobilného signálu v kuchynke, keďže autor týchto riadkov pri pokusoch o tlač musel do praxe uviesť v podstate kyvadlovú dopravu na trase jedáleň – kuchynka. Aplikácia na nahrávanie výsledkov z kuchyne nášho dvorného programátora Joga bola vo front ende tento rok prevlečená do nového šatu a výsledky jednotlivých zápasov ste mohli sledovať v podstate v reálnom čase. Do to-do listu na budúci rok si však autor týchto riadkov už stihol zapísať zverejňovanie programu na nasledujúci deň na stránke Koníka, aby rodičia nemuseli hádať, kedy sa záložky jednotlivých disciplín oplatí refreshovať. Spomeňme aj investíciu ŠKM Dunaj do piatich erárnych tabletov s kódovými označeniami Tablet 1 až Tablet 5, ktoré mali vedúci k dispozícii a nemuseli sa tak spoliehať len na vlastné telefóny. Ako by povedal klasik, je tu digitálna doba!

Po piatkovej večeri prebehol v amfiteátri tradičný príhovor, tentoraz pod taktovkou laskonky Martina Očka. V ňom sme si vymedzili základné princípy a pravidlá fungovania, predstavili základný koncept tábora a menovite aj tím vedúcich. Nasledovalo očakávané žrebovanie družstiev, ktoré v rámci toľkokrát akcentovanej efektivity tento rok prebehlo vo vynovenom formáte, keď sme jedným kliknutím tlačidla Enter ušetrili zhruba štvrt'hodinu. Vzniklo tak desať družstiev, ktorých názvy uvádzame v abecednom poradí: Bleskoví pegasi, Deti myšlienky, Domingo's Pizza (ktorého apostrof na tri minúty spôsobil kompletný výpadok interných systémov, čo je zároveň dôvodom, prečo družstvo na našom webe nájdete uvedené bez predmetného apostrofu), Lenchodi v časovce, Myšterious, Ohnivé kombajny, Slušní Ľudia to nerobia!, Súduhovia z roku pána, Tlieskajúce anakondy a Vyhasnuté hviezdy. V rámci družstiev sa účastníci (opäť premiérovu) prostredníctvom koníkovskej appky prerozdelení na jednotlivé disciplíny tímovej súťaže. V druhý deň družstvá obdržali aj plátno na vlajky, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou povzbudzovania v priebehu najrozličnejších aktivít v rámci programu. Dve z družstiev nás síce prekvapili svojim svojským prístupom ku gramatickým normatívom, predovšetkým zmene grafémy „ý“

A group of 14 students, 10 boys and 4 girls, are posing for a group photo outdoors. They are arranged in two rows. The front row consists of seven students, and the back row consists of seven students. All students are wearing bright orange t-shirts. The t-shirts feature a cartoon character and text in Czech, including "BĚSKOVÝ PEGASY" and "Klub mladých lidí". In the center of the front row, two students are holding a white banner with the words "BĚSKOVÝ" and "PEGASY" in large, stylized letters, with a cartoon character illustration between them. The background shows a green lawn and a line of trees.

Z logistického (a v extrémnych prípadoch aj zdravotného) hľadiska je pre nás dôležité, aby účastníci trávili čas v aspoň ako-tak uprataných izbách, ideálne bezo zvyškov jedla na podlahe. Preto počas každého kola izby bodujeme, pričom počas tábora pridávame aj dve vopred neohlásené kontroly, ktoré zvyknú oddeliť zrna od pliev. Túto aktivitu si pod svoje krídla tento rok vzala Ľubka Čelústková za pomoci autora týchto riadkov a širokého repertoára hostujúcich hodnotiteľov. Najúspešnejšou sa stala izba č. 306 v zložení Jonáš Ďurana, David Juračák, Matej Krajčírik, Matúš Krivošík a Anton Slodička (teda takmer identickom ako minulý rok), keď nazbierala 100 bodov a 8 hviezdíček. Sekundovať im dokázala len susedná izba č. 305 v zložení Jozef Benci, Martin Göllner, Richard Hasala a Filip Magda, ktorá získala iba o hviezdíčku menej. Tretie miesto si aj napriek pomalšiemu štartu vybojovala izba č. 117 v zložení Nina Haásová, Martina Kocifajová, Anetta Repkovská, Kira Tarielashvili a Dorota Vnenčáková s 94 bodmi. Celková úroveň sa však oproti minulému roku výrazne znížila, keď sme zaznamenali pokles priemerného bodového ohodnotenia izby z 8,16 bodu na 6,38 bodu na kontrolu, k čomu výdatne prispela najmä levická izba č. 204.

V disciplíne kameň-papier-nožnice, ktorú sme ako jedinú vylosovali ešte pred slávnostným žrebovaním do družstiev, sa hralo tradičným vyradovacím systémom na dva víťazné sety, pričom súboje postupne naberali na vážnosti. Turnaj vyvrcholil v sobotu, keď sa počas rozsvičky najprv odohral zápas o tretie miesto, v ktorom sa tešil Matej Krajčírik po víťazstve 2:0 nad Williamom Vankom. Finále sme odohrali v netradičnom termíne – počas diskotéky – a víťazkou tejto kráľovskej disciplíny sa po výsledku 2:1 stala Simona Kováčiková pred druhým Davidom Juračákom.

Turnaj v šípkach prešiel tento rok mysterióznou zmenou formátu, ktorej autora sa nám do dnešného dňa nepodarilo vypátrať. Zo základnej časti totiž postúpilo až 16 účastníkov, ktorí sa stretli v štyroch štvrtfinálových, dvoch semifinálových a jednej finálovej skupine, pričom zo štyroch vždy ďalej postupovali prví dvaja. S touto zmenou sa najlepšie vysporiadal víťaz základnej časti Timur Haás, ktorý vo finále nahádzal 435 bodov. Len o osem bodov zaostal Anton Slodička (427) a tretie miesto obsadil Richard Pisarcík (350). Medzi družstvami boli najúspešnejšie Ohnivé kombajny (4053) pred Tlieskajúcimi anakondami (3830) a družstvom Domingo's Pizza (3794). O rekordný nástrel tohto ročníka sa v semifinále výkonom 560 bodov postaral nakoniec štvrtý Peter Janoška.

V prekážkovom behu pod organizačnou taktovkou Martina Kunu, ktorého sme sa už tradične zbavili v prvý celý deň tábora, sa nám tento rok podarilo vydať až dve celkové poradia. Po mnohopočetných protestoch účastníkov sme sa pustili do prešetrovania a odmenou nám bolo úsmevné zistenie, že v prihraničných oblastiach čas plynie o niečo pomalšie. Po úprave počtu sekúnd v minúte zo sto na šesťdesiat tak prvé miesto obsadil David Juračák (25 s) pred Richardom Hasalom (27 s) a Jozefom Bencim (31 s). Spomedzi družstiev dosiahli zhodne najlepší čas 535 sekúnd Ohnivé kombajny a družstvo Myšterious, ktoré na pomyselnom stupienku víťazov doplnili Súdruhovia z roku pána (545 s).

S potešením sme pri príchode prijali informáciu od domácich, že výskyt medveďov v Kľáčne v porovnaní s minulými rokmi ustal a na dôvažok boli v priľahlom lese hojne inštalované fotopasce. Vrátili sme sa tak k tradičnej trase orientačného behu z rokov dávno minulých, pričom najväčšou tohtoročnou novinkou bolo zvýšenie počtu kontrolných stanovišť z troch na štyri, predovšetkým z dôvodu vyššieho podielu nových účastníkov, než tomu bolo zvykom po minulé roky. Trasu napokon absolvovalo 114 účastníkov, z čoho 113 behom, respektíve chôdzou, a jeden na ramenách pokračovateľa myšlienky Martina Očka. Bežecký primát potvrdil

David Juračák, keď časom 4:37 min deklasoval konkurenciu o vyše minútu. Druhé miesto obsadil Sebastian Pauko (5:48 min) pred tretím Petrom Janoškom (6:00 min). Spomedzi družstiev boli najrýchlejšie Ohnivé kombajn (1:55:06 h) pred Súduhmi z roku pána (2:06:26 h) a Slušnými ľuďmi, ktorí to nerobia (2:07:36 h).

Turnaj v stolnom tenise pod taktovkou Rast'a Diviaka, ktorého neskôr vystriedal Miro Kovaříček, tento rok aj vďaka sprehľadneniu plánovacieho systému odsýpal rýchlejšie – hodnotou 61 sa nám dokonca podarilo pokoriť rekord v počte odohratých zápasov za jeden deň. Turnaj ponúkol aj viacero prekvapení, keď sa druhý a tretí nasadení kvôli zaváhaniu posledného menovaného v nadstavbovej skupine stretli už v osemfinále. Vo štvrtfinále sme zase boli svedkami štatistickej anomálie, keď papierovo posledný nasadený Peter Radimák vyradil minuloročného víťaza Romana Ondreičku. Minuloročné druhé miesto nakoniec o jednu priečku vylepšil Marián Perďoch, ktorý vo finále porazil práve spomenutého Petra Radimáka pomerom 3:2. Päťsetovú bitku ponúkol aj zápas o tretie miesto, ktorý bol zároveň derby v rámci družstva Deti myšlienky. Úspešnejší bol napokon Casey Ryan Mészáros pred Tomášom Livňanským. Spomedzi družstiev sa najväčšmi darilo Tlieskajúcim anakondám pred družstvom Domingo's Pizza a (s veľkým odstupom) Ohnivými kombajnmi.

Turnaj v pétanque tento rok pod svoju záštitu prebral najväčší učen slovenskej poézie z radov vedúcich, Tibike Mátis, ktorý ihrisko vylepšil o ukazovatele cieľa v umeleckom prevedení na motívy ježka, domčeka a stromčeka. Po odohratí dvoch päťčlenných základných skupín sme sa plynule presunuli do play-off, v ktorom sa najväčšmi darilo Bleskovým pegasom, ktorí vo finále výsledkom 4:2 porazili výber Slušných ľudí! Tretie miesto obsadili Súduhovci z roku pána po výhre 8:5 nad Tlieskajúcimi anakondami. O prepísanie relatívneho rekordu sa postaralo družstvo Súduhovci z roku pána, keď za stavu 0:9 pred posledným aktom semifinálového zápasu proti družstvu Slušní ľudia to nerobia! stavilo na pomerne riskantnú stratégiu. Ako to však s riskantnými stratégiami často chodí, ísť na hranu sa im nevyplatilo a autor týchto riadkov tak bol nútený do softvéru manuálne doplniť možnosť 20:0, aby výsledok zápasu vôbec bolo možné nahodiť. Na tomto mieste musíme spomenúť aj špeciálny diplom, ktorý na žiadosť vedúceho disciplíny obdržal Martin Göllner za svoj výkon čoby najúspešnejší vyražač.

Futbalový turnaj bol aj tento rok doménou Vladka Bochničku, ktorý v prvý deň obdržal nové vybavenie v podobe naťahovacích čiar a rohových kužeľov, čím odpadla potreba mať prítomného ešte jedného čiarového rozhodcu. Ako však poznamenal Mat'o Očko, na kvalitu samotného futbalu táto skutočnosť nemala merateľný efekt. Po bojoch v základných skupinách, kedy o prvom mieste v oboch z nich rozhodovali až pomocné kritériá, sa do finále prebojovali družstvá Súduhovci z roku pána a Slušní ľudia to nerobia! Z víťazstva sa po dramatickom penaltovom rozstrele, ktorý rozhodla až pätnásta séria, tešili prví menovaní. Zaujímavosťou je, že pre Slušných ľudí išlo o tretí penaltový rozstrel v troch vyradovacích zápasoch. Tretie miesto si výsledkom 1:0 vybojovali Vyhasnuté hviezdy

pred Ohnivými kombajnmi. Ocenili sme aj najužitočnejších hráčov turnaja – medzi mladšími opäť Timura Haása, medzi staršími Mateja Krajčírika.

Keďže sme však podľa názvu táborom šachovým, venovali sme sa, prirodzene, aj šachovým aktivitám. Počas prvej večernej porady boli účastníci rozdelení do desiatich tréningových skupín, ktorých tréningy prebiehali v podstate v každej z využiteľných miestností ubytovacieho zariadenia. Prvej tréningovej skupine sa venovali postupne IM Vladko Bochnička, GM Igor Štohl a FM Tomáš Krak, druhej Dominik Petrek, tretej Tomáš Perička, štvrtej Martin Kuna, piatej de iure autor týchto riadkov, de facto však Martin Kuna a IM Vladko Bochnička, šiestej Miro Bednár, siedmej Erika Glodová, ôsmej Maťka Hladinová, deviatej Rast'o Diviak so Stellkou Čarneckou a desiatej Tíbi Mátis spolu s Rudou Bencim. V priebehu tábora, samozrejme, nastali motivačné posuny oboma smermi; na webovej stránke tábora nájdete finálny stav.

Po minuloročnom úspešnom pilotnom zapojení výpočtových systémov pokračovala súťaž v dobrovoľnom riešení diagramov pod taktovkou Mira Bednára v zásade bezo zmeny – teda okrem odstránenia stĺpca „rating“ z importového súboru nášho softvéru v rámci predtáborového upratovania, ktoré Mira stálo zhruba hodinu a pol čistého času. Po dokončení kalibrácie systémov však súťaž prebiehala regulárne a my tak môžeme konštatovať, že minuloročné víťazstvo ziskom 223 bodov obhájila Dorota Vnenčáková. Sekundovali jej predovšetkým Ján Krištof (157) a Kristína Lara Jančígová (130). Ocenili sme aj Petra Janošku ako hráča s najvyšším rating performance.

Po viacnásobnej kontrole všetkých dvanástich diagramov sme v pondelok namiesto tréningu zaradili do programu riešiteľskú súťaž, ktorá je tradične disciplínou, ktorá si vyžaduje najmenšie množstvo čistého času. Jednočlenná hodnotiacia komisia v zložení IM Vladko Bochnička tak ešte v ten večer mohla vyhlásiť, že prvé miesto obsadil Matej Vaško (26 b) pred Caseym Ryanom Mészárosom (23 b; autor týchto riadkov ešte nikdy nepotreboval napísať

Ryanovo meno v inštrumentáli, a tak mu zostáva len veriť, že sa trafil správne) a Jonášom Ďuranom (tiež 23 b). O poradí na druhom, respektíve treťom mieste pritom rozhodol časový rozdiel na úrovni len 38 sekúnd. Najúspešnejším družstvom riešiteľskej súťaže sa stalo Myšterious (165 b) pred Súdruhmi z roku pána (146 b) a Vyhasnutými hviezdami (143 b).

Turnaj v bleskovom šachu, ktorý sme z organizačných dôvodov odohrali v netradičnom termíne v piatok ráno, bol jedným z najvyrovnanejších, aké si historické zápisy Koníka pamätajú; za osembodovým Romanom Ondreičkom sa totiž v konečnom poradí umiestnila až sedemčlenná skupina sedembodových hráčov. Pomocné hodnotenie napokon prisúdilo druhé miesto Marekovi Ďurovkovi pred Richardom Hasalom a Antonom Slodičkom, ktorí delili tretie miesto. Autor týchto riadkov sa na tomto mieste ospravedľňuje za to, že poslednému menovanému zabudol vystaviť diplom; túto chybičku však promptne napravíme poštovou zásielkou. Spomedzi družstiev sa najviac darilo Myšterious pred Deťmi myšlienky a Tlieskajúcimi anakondami, ktoré sa podelili o druhé miesto.

V ten istý večer sme usporiadali aj bleskový šach extra, do ktorého postúpila prvá deviatka účastníkov podľa celkového poradia bleskového turnaja. Tím vedúcich, výrazne oslabený absenciou LeBrona z Petržalky a jeho šoféra, výberu účastníkov nedokázal konkurovať; konečný výsledok 31,5:49,5 sa tak zapísal do histórie ako najväčší výprask, ktorý vedúci zinkasovali. Spomedzi účastníkov boli najúspešnejšími sedemapolbodový Marek Ďurovka pred šesťapolbodovým Davidom Juračákom a šesťbodovou dvojicou Anton Slodička a Matej Vaško. Z vedúcich aspoň polovicou bodov vybojovali IM Vladimír Bochnička (6,5), FM Tomáš Krak (6) a Miroslav Bednár (4,5).

V hlavnom šachovom turnaji si prvenstvo remízou v poslednom kole poistil Martin Göllner (22 bodov) pred 21-bodovým Richardom Hasalom. O poradí na prvých dvoch miestach tak v zásade rozhodol náš štandardný systém 3-1-0, ktorého cieľom je snaha znížiť atraktivitu rýchlych remíz bez boja. Tretie miesto obsadil Casey Ryan Mészáros ako najlepší z 20-bodových. V kategórii dievčat minuloročné prvenstvo obhájila Tímea Haássová (20) pred Elenou Jursovou (19) a Tímeou Laurincovou (18). V kategórii do 11 rokov zvíťazil Dávid Hrdý (16) pred Petrom Glodom (15) a Danielom Halčinom (15); v kategórii do 9 rokov sa najviac darilo Danielovi Halčinovi (15) pred druhým Lukášom Glodom (12) a tretím Šimonom Katreniakom (12). S radosťou konštatujeme, že celková rezultatívnosť partíí medziročne vzrástla na 86,60%, pričom na prvých desiatich nadobudla až neuveriteľnú hodnotu 86,42%.

Ako už je zvykom, aj tento rok sme z Koníka zabezpečili živý prenos partií, ktorý ste mohli sledovať na platforme lichess.org či na stránkach Slovenského šachového zväzu. Čas však ukázal, že 44 online šachovníkov bolo pomerne veľkým sústom, a tak sa na tomto mieste musíme ospravedlniť za technické problémy predovšetkým v prvej polovici turnaja. Ako však hovorí jedno z koníkovských prísloví, „kto nevie, učí“, a tak sa aj my do budúcnosti poučíme a dôraz budeme klásť na kvalitu pred kvantitou.

Aj tento rok sme počas jednotlivých kôl hlavného turnaja na Facebooku Klubu šachových nádejí vysielali komentovaný live stream, oficiálne s podtitulom „IM Vladimír Bochnička a hostia“. Na komentátorských stoličkách sa okrem GM Igora Štohla, Dominika Petreka a ďalších vedúcich vystriedala aj dvojica bývalých účastníkov v rámci sobotnej návštevy. Zabudnúť nesmieme ani na samotných účastníkov, ktorí sa v štúdiu po dohratí partie s radosťou delili o svoje dojmy a myšlienkové pochody.

Okrem vyššie spomenutých hlavných disciplín do súťaže družstiev vstúpila aj takzvaná tímová súťaž, teda súbor menších disciplín, do ktorých sa účastníci počas ustanovujúcej schôdze družstiev prerozdeľujú sami. O aké disciplíny išlo?

Z „dlhodobých disciplín“ v programe zostali Hlavalamy (prvé miesto delili Domingo's Pizza – Dorota Vnenčáková, Lenochoď v časovce – Rubin Kostov, Slušní ľudia to nerobia! – Alex Brojo a Tlieskajúce anakondy – Matej Vaško) a pre umelecké duše aj Maľovanie (Lenochodi v časovce – Martina Kocifajová, Tereza Lukáčová). Pexeso, čoby stálicu dlhotrvajúcich, priebežne odohrávaných disciplín sme tento rok zmenou formátu skrátili na jeden večer, keď sme v nedeľu na hodinu a pol v jedálni otvorili pexesuálnu poradňu pod vedením Ľubky Čelústkovej. Putovný pohár Mareka Tobiasa Janíka si tento rok domov odniesol Maxim Pauko (Myšterious).

V rámci pokusu o zvýšenie efektivity sme v pondelok večer paralelne naplánovali Kvíz, Americký žolík a základné skupiny v Kalčete, pričom zostávajúcich sedem zápasov sme odohrali v sobotu večer. V kvíze pod organizačnou taktovkou Maťky Hlavinovej dominoval výber Tlieskajúcich anakond (Michaela Búryová, Ján Krištof a Marián Perďoch); v Americkom žolíku si prvenstvo vyložením vyše štyridsiatich piatich kariet naraz vybojoval Martin Göllner (Slušní ľudia to nerobia!). Víťazom Kalčeta pod vedením Ruda Benciho, ktorý už tradične v jednej osobe spojil roly rozhodcu a komentátora, sa v dramatickom finále stali Tomáš Livňanský a Casey Ryan Mészáros (Deti myšlienky).

V utorok večer sme sto účastníkov úspešne zamestnali takzvaným kvázišachovým päťbojom, pozostávajúcim z Dámy (Súduhovia z roku pána - Daniel Halčín a Júlia Chmelíková), Preskakovanej (Deti myšlienky – Michal Orgoň a Eva Polačková), Ruky a mozgu (Myšterious – Timea Haásová a Richard Hasala), Šachu 960 (Bleskoví pegasi – Jozef Benci a Michal Livňanský) a tohtoročnej novinky Trojšachu, ktorý k nevôli zhruba dvoch účastníkov vystriedal minuloročné premiérove a zároveň aj derniérove zaradenú disciplínu Duck chess. Víťazom Trojšachu sa stali Vyhasnuté hviezdy v zložení Peter Glod a Anna Hrkčová.

Zo športových disciplín nesmieme zabudnúť na Frisbee pod rozhodcovským dohľadom Stellky Čarnejkej (Tlieskajúce anakondy – Michaela Búryová, Ján Krištof a Roman Ondreička), Streetbal, pri ktorom si jediné zranenie z radov vedúcich privodil rozhodca Dominik Petrek (Lenochodi v časovce – Daniel Gažo, David Juračák a Jakub Šimko) a Vybíjanú, ktorá sa pod vedením Maťky Hlavinovej po ročnej pauze opäť vrátila k slovenským pravidlám (Súduhovia z roku pána – Timur Haás, Daniel Halčín a Tomáš Laurinec). Zdravotnícky tím bol prekvapivo v pohotovosti aj počas Scénky, v ktorej päťčlenná hodnotiaca komisia nakoniec najväčšmi ocenila bilingválny dramatický príbeh v podaní družstva Deti myšlienky. Na budúci rok však jednoznačne javisko vybavíme aspoň tromi žinienkami.

Priebežné poradie v súťaži družstiev bolo tento rok neuveriteľne vyrovnané, keď okrem dvoch-troch družstiev mohli na medailové umiestnenie až do posledného dňa pomýšľať v podstate všetci – veď rozdiel medzi prvým a siedmim miestom v konečnom poradí bol len 70 bodov. Historicky prvýkrát dve družstvá delili štvrté miesto, čo záverečnému vyhlasovaniu výsledkov ešte pridalo na tenzii, ktorá by sa miestami dala krájať. So ziskom 593 bodov nakoniec tretie miesto aj vďaka výsledkom v stolnom tenise obsadilo družstvo Domingo's Pizza (Jakub Ďurana, Juraj Jursa, Kristína Kása, Jakub Katreniak, Filip Magda, Soňa Močková, Peter Radimák, Alex Rozboril, Šimon Šišák, Alžbeta Tonhajzerová, William Vanko, Dorota Vnenčáková a vedúci Dominik Petrek). Strieborné medaily si zo ziskom 610 bodov vybojovali Vyhasnuté hviezdy (Ján Dominik Burský, Peter Glod, Anna Hrková, Samuel Kapuš, Oliver Klein, Mikuláš Kőszeghy, Tímea Laurincová, Lenka Lehocká, Richard Pisarcík, Anton Slodička, Kira Tarielashvili, Matúš Tonhajzer a vedúca Ľubka Čelústková), ktoré o 26 bodov zaostali za tohtoročnými víťazmi, Tlieskajúcimi anakondami (636 bodov; Alex Bartal, Adam Biel, Juraj Burský, Michaela Búryová, Sára Búryová, Timotej Čalfa, Ján Krištof, Šimon Obtulovič, Roman Ondreička, Marián Perďoch, Maximilian Sporka, Matej Vaško a vedúca Stellka Čarnecká). Zaujímavosťou je, že až tri súrodenecké dvojice z tohtoročného Koníka odchádzali s dvomi medailami.

V rámci internej štatistiky počtu medailí sme tento rok na prvých desiatich priečkach nezaznamenali zmenu. Na delené dvanáste miesto sa však ziskom druhej zlatej medaily vyšvihol Matej Vaško (2-1-1). Štvrtú medailu, tentoraz bronzovú, si tento rok pripísal aj Juraj Jursa, ktorý so zápisom 1-2-1 figuruje na delenom sedemnástom mieste.

Čo sa počtu účasť týka, tohtoročný Koník bol už jedenástym v poradí pre Mateja Krajčírika, ktorý sa tak zaradil na delené tretie miesto. O jednu účasť menej má na konte Tímea Haášová, ktorá tak v tejto štatistike delí šieste

miesto. Medzi (zatiaľ) deväťnásobných účastníkov na delenom trinástom mieste sa tento rok zaradila päťčlenná skupina v zložení Jonáš Ďurana, David Juračák, Matúš Krivošík, Filip Magda a Lucia Magdová. Poznamenajme ešte, že za dvadsaťpäť rokov sme na Koníku zaznamenali dovedna 1 961 účastí, o ktoré sa postaralo neskutočných 668 rôznych účastníkov, z ktorých 414 zaznamenalo aspoň dve účasti.

Spomenúť musíme aj úvodné dva diplomy pre najmladšiu účastníčku, respektíve účastníka, ktoré sme ako prvé vytlačili a zalaminovali už v stredu a následne v nedeľu odovzdali Paulíne Jureckej a Lukášovi Glodovi.

V priebehu tohtoročného Koníka sa nám na Kľáčne úspešne podarilo zarezervovať termín na budúci rok. Keďže sme s rezerváciou z pochopiteľných dôvodov váhali, 26. ročník Koníka sa uskutoční v netradičnom termíne v prvej polovici augusta, od soboty 7. augusta do pondelka 16. augusta 2027. O podrobnostiach a spustení registrácie vás budeme včas informovať na webovej stránke LŠT Koník. Garantovanie účasti bude – ako vždy – vyžadovať zaslanie všetkých potrebných dokumentov a úhradu faktúry, pričom sa prioritizácia prihlášok bude riadiť tradičným princípom „kto prv príde...“.

Už teraz máme poznačených viacero interných námetov na diskusiu na tradičné stretnutie na chate po Koníku, ktorého cieľom je vychytať muchy z uplynulého ročníka. Minimálne rovnako dôležitý je však pre nás feedback od vás, účastníkov a rodičov. Preto sme tento rok vypracovali formulár na spätnú väzbu, ktorý všetci účastníci obdržia na mailovú adresu, prostredníctvom ktorej sa registrovali. Keďže platí, že čím je spätná väzba detailnejšia, tým je ľahšie k nej zaujať stanovisko, je tohtoročný spätnoväzobný formulár pomerne rozsiahly. Ako motivačnú protiváhu sme sa preto rozhodli ponúknuť zľavu vo výške 10 eur za vyplnenie a odoslanie celého formulára.

25. ročník Letného šachového tábora Koník týmto vyhlasujeme za oficiálne ukončený. Ak si z neho niečo odnášame (teda okrem stoviek fotografií, kvánt spomienok a nezanedbateľného spánkového deficitu), je to predovšetkým skúsenosť, že Koník dokáže fungovať aj vtedy, keď sa toho naraz zmení viac, než by si človek dokázal predstaviť. Dobré vieme, že nie všetko sa dá naplánovať, zautomatizovať či vyriešiť jedným stlačením klávesy Enter. Koník však nikdy nebol o tom, aby všetko fungovalo na sto percent – hoci by nám to, pochopiteľne, uľahčilo život. Koník je o ľudoch. O ľuďoch, ktorí sú ochotní prísť v rámci svojho voľného času, priložiť ruku k dielu a pokračovať v myšlienke otca – Mira. Práve vďaka nim môže Koník pokračovať ďalej aj napriek tomu, že niektoré veci už nikdy nebudú rovnaké. Veľké ďakujem teda patrí všetkým, ktorí sa v predošlých riadkoch našli. Menovite sa chcem poďakovať Matovi Očkovi, ktorý v decembri minulého roka pozdvihol zástavu a bez ktorého by sa Koník nikdy nedočkal svojho dvadsiateho piateho ročníka.

Týmto bodom sme snád' spomenuli všetko, čo spomenuté byť malo, a tak nám nezostáva nič iné, než sa už teraz tešiť na jeho budúcoročné vydanie, ktorým sa prehupne do svojho druhého štvrt'storočia.

Za kolektív vedúcich,
Martin Šándor